

Δικορφιώτικα Νέα

Δήμηνη εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφιωτών Ζαγορίου

Τεύχος 55, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ '93. Υπεύθυνος έκδοσης: Δημ. Παπαγιαννόπουλος - Πλουτάρχου 44, 121 37 Περιστέρι, τηλ. 57.38.093

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΣΤΙΣ 22 Αυγούστου 1993 πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Δικορφιωτών στην αίθουσα του πρώην Δημοτικού Σχολείου μας. Παρέστησαν αρκετοί χωριανοί και οι εργασίες διε-
ξήχθησαν με πνεύμα αγάπης, αλληλοκατανόησης και ενδιαφέροντος για και με μεγάλο ενδιαφέρον, για τα προβλήματα του χωριού.

Παρέστη, πλην του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και ο Πρόεδρος της Κοινότητάς μας κ. Ν. Τσίνης, που έδειξε και απέδειξε με τη συμμετοχή του και την παρουσία του, το ενδιαφέρον του και την αγάπη του, για όλα τα θέματα και τα προβλήματα του χωριού μας. Στο τέλος της Συνέλευσης έγιναν προτάσεις και εισηγήσεις για τα παρού-

σασθέντα προβλήματα του χωριού από διάφορους Δικορφιώτες και που πρέπει να επιλυθούν από το Κοινοτικό Συμβούλιο και το Σύλλογό μας, που συνεργάζονται μέχρι τώρα άριστα και αποδοτικά και αποτελούν παράδειγμα, προς μίμηση και για άλλες κοινότητες.

Οι προτάσεις που έγιναν σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση καταγράφονται αμέσως παρακάτω:

Ανακαίνιση-αναπαλαίωση εικονίσματος Βαρκών

Ενα υπέροχο εικονίσμα στο δρόμο προς τα Βαρκά και πολύ κοντά στο χωριό, άρχισε να καταρρέει και να χάνε-
ται και να εξαφανίζεται.

Οι Δικορφιώτες περνούσαν εκείνα τα χρόνια, έκαναν το σταυρό τους και το καμάρωναν. Και τώρα το βλέπουν να αραιώνεται και να καταρρέει, να χάνε-
ται και να εξαφανίζεται.

Στη φετινή μας Γενική Συνέλευση συζητήθηκε πρώτη και επεσημάνε το γεγονός αυτό η Γεωργία Σακελλαρίου, κόρη του αλησμόνητου Δικορφιώτη Τόλη Σακελλαρίου.

«Το εικονίσμα χάνεται, ενώ είναι τοιπωμένο με τη ζωή και τα βιώματα των Δικορφιωτών», τόνισε. «Θα το αφαιρούσαμε να καταρρεύσει και να εξαφανιστεί»;

Όλοι την ακούσαμε συγκινημένοι. Κι εκεί, που αλληλοκοιταζόμαστε για το ποια μέτρα πρέπει να πάρουμε, ξαφνικά σπώνεται η ίδια και δηλώνει φωναχτά:

«Διαβέω το ποσό των 20.000 δραχμών, για την ανακαίνιση και αναπαλαίωση του εικονίσματος αυτού». Δεν πρόλαβε να καθήσει στην καρέκλα του και σειρά ολόκληρη δωρητών εγείρετο και δήλωνε:

Τζάνια Σακελλαρίου: 20.000 δρχ.
Νούλα Μητροπούλου: 20.000 δρχ.
Θωμάς - Παύλος Λέκκος: 20.000 δρχ.
Αρτέμι Παπαγιαννοπούλου: 10.000 δρχ.
Ευγενία Λέκκου: 10.000 δρχ.
Δημήτριος Λέκκος: 10.000 δρχ.
Οίκα Λέκκου: 10.000 δρχ.
Φρειδερίκη Τσίνη: 10.000 δρχ.
Δημήτριος Σιάμος: 5.000 δρχ.
Μάρκος Δημήτριος: Διαθέτει το μηχανάκι του για τη διάνοξη του αναγκαίου δρόμου.

Βλάχος Σπύρος: Διαθέτει τη σχετική και αναγκαία προσωπική εργασία.

Συγκεντρώθηκε δηλαδή σε μια στιγμή το ποσό των 145.000 δρχ. που εξασφαλίζει την πλήρη και ταχεία παλινόρθωση του εικονίσματος. Η πράξη αυτή των Δικορφιωτών με συγκίνησε πολύ, γιατί απέδειξε την αγάπη τους για το Δίκорφο, το ενδιαφέρον τους για τα αξιόλογα μνημεία του χωριού (κι ένα τέτοιο είναι το εικονίσμα προς Βαρκά...) και τη Ζαγορία αρχοντιά... Το έργο, μάς βεβαίωσε ο Σύλλογος, θ' αρχίσει σύντομα και θα καμάρωνουμε σε λίγο το εικονίσμα, πραγματοποιώντας την πρωινή ή απογευματινή μας βόλτα εκεί.

Μήπως (ευκαιριακά το σημειώνω, μια και... υπηρετούμε ιερούς σκοπούς...) πρέπει να αναπαλαιωθεί και ανακαινιστεί και το κωδωνοστάσιο του Αϊ - Γιάννη, όπως ακριβώς ήταν πριν, με πέτρα άσπρη πελεκητή και σκεπή, για να χαίρεται κι ο Αϊ - Γιάννης μας από δω και πέρα, όπως θα χαίρεται και θα καμάρωνει πλέον το... «Κόντζια»;

Κοινοτικό ιατρείο

Ερχόμενος ο αγροτικός γιατρός στο Δίκорφο, δεν έχει πού να εξετάσει τους ασθενείς του. Στο καφενείο έστω θα μετρήσει την πίεση των γερόντων... Αλλά, αν εξεταστεί στοιχειωδώς ο ασθενής σωματικά, πού θα ξαπλώσει, πού θα ξεντυθεί; Πώς θα δουλέψει ο γιατρός;

Ήταν σπουδαία η πρόταση του κ. Ηλία Δούκα, να δημιουργηθεί ένα τέτοιο στοιχειώδες ιατρείο εκεί που ήταν μέχρι τώρα (και τώρα μένει και κενό και αχρησιμοποίητο...) το πρώην κοινοτικό γραφείο του Δίκόρφου. Με λίγες διορθώσεις και μικροεπισκευές, μπορεί να λειτουργήσει εκεί (συμφώνησαν όλοι οι παρόντες της Γ.Σ.) το ιατρείο του χωριού, προμηθευόμενο μάλιστα και τα πιο αναγκαία και απαραίτητα φάρμακα, που θα υποδείξει ο αγροτικός γιατρός, με έξοδα βέβαια δικά μας.

Θαύμασα τον τρόπο, με τον οποίο λειτουργήσε αυτή μας η Συνέλευση, γιατί ακούστηκαν (όπως αυτή για το Ιατρείο) άριστες, προσγειωμένες, αναγκαίες και πρακτικές προτάσεις και απόψεις. Αναμένουμε ενέργειες συγκε-

κρίμενες του κοινοτικού μας Συμβουλίου, αλλά και του δραστήριου Συλλόγου μας.

Μνημόσυνο ευεργετών

Άλλη μια πρόταση, που είχε απήχηση στη Συνέλευσή μας, ήταν εκείνη που έλεγε:

"Κάθε χρόνο, την ημέρα της Γενικής μας Συνέλευσης (Κυριακή) να γίνεται ένα μνημόσυνο (από το Σύλλογό μας) όλων των ευεργετών του χωριού".

Η πρόταση έγινε ευχαρίστως αποδεκτή κι από του χρόνου, αποφασίσαμε να θυμόμαστε και να τιμούμε τους Ευεργέτες του χωριού μας. Έτσι θα δείχνουμε και θα αποδείχνουμε το σεβασμό μας σ' εκείνους, που κάτι χάρισαν στο Δίκорφο και το βοήθησαν λίγο ή πολύ.

Γιορτή τσίπουρου

Μια ωραία πρόταση έκαμε ο εξαιρετος συμβολαιογράφος και λάτρης του Δίκόρφου Θωμάς Λέκκος.

«Σε πολλούς Δικορφιώτες αρέσει το Νοέμβριο, είπε, να έρχονται στο χωριό και να παρακολουθούν την... "ερωτελεστία" της παραγωγής του τσίπουρου. Μήπως θα ήταν ωραίο και σκόπιμο, ρομαντικό και... λαογραφικό, να ερχόμαστε, όσοι μπορούμε και θέλουμε, μια Κυριακή του Νοέμβρη και να πραγματοποιούμε τη γιορτή του τσίπουρου»;

Θα θυμόμαστε τα παλιά μας, θα μας έρχονται πρόσωπα και πράγματα στη μνήμη μας και θα πίνουμε κι ένα γνήσιο και ανόθευτο τσιπουράκι, είπαν μερικοί. Ο Σύλλογος μπορεί (αν θέλει, κι αν αποφασίσει) να αγοράσει ένα καζάνι και... τα περαιτέρω έρχονται σχεδόν μόνα τους...

Κιόσκι στο Πεταλίτσι

Μια ωραία και ρομαντική θα έλεγα πρόταση ακούστηκε ακόμη σ' αυτή τη ζωντανή και πηγαία Συνέλευση.

«Να φτιάξουμε ένα κιόσκι στο Πεταλίτσι, που είναι ένα μπαλκόνι του Δίκόρφου. Έρχονται ξένοι προς το χωριό και θα το αγναντεύουν. Φεύγουν άλλοι και θα το αποχαιρετούν. Πηγαίνουν δύο φίλοι βόλτα ως εκεί και θα ξεκουράζονται...»

Αξίζει τον κόπο να γίνει αυτό το κιόσκι και δε νομίζω, ότι κοστίζει πολλά χρήματα η υλοποίησή του».

Ο πρώην σχολικός κήπος

Το μέρος, που είναι πίσω από την Εκκλησία του Αγίου Μηνά, ήταν κάποτε σχολικός κήπος. Τον έχασα και τον βίωσα ο ίδιος, στον καιρό του αξεχαστου και σεβαστου δασκάλου μας Τάκη Σακελλαρίου, από την Καλωτά. Τώρα είναι εγκατελελειμμένος, σχεδόν έρημος, γεμάτος αγκάθια και... βατονιές.

Δεν θα ήταν ωραίο να καθαριστεί και να ευπρεπιστεί, επεσημάνε ένας μερακλής και φυσιολάτρης χωριανός; Επίσης οι γρίλιες του καμπαναριού θέλουν κάποια φροντίδα, σημείωσε άλλος συνομιλητής. Η Συνέλευση συμφώνησε και το κατέγραψε κι αυτό.

Ίδρυση Μουσείου

Μια ακόμη σπουδαία πρόταση που έγινε σ' αυτή τη Συνέλευση ήταν η δημιουργία στο σπήτι του Βόλγα (κοντά την πλατεία) λαογραφικού Μουσείου. Όλες οι οργανωμένες και προσδετικές Κοινότητες του τόπου μας, έχουν τέτοια μουσεία, που δείχνουν και αποδείχνουν την ιστορία τους, την προέλευσή τους, την πρώην ζωή τους και το παρελθόν τους.

Χάρηκα, που άκουσα τη δήλωση του προέδρου μας κ. Ν. Τσίνη να λέει ότι έκανε σχετικές ενέργειες γι' αυτό το σκοπό κι ότι είναι μέσα στο μελλοντικό πρόγραμμά του κι αυτό το Μουσείο.

Σύλλογος και Κοινότητα εδώ, συνεργαζόμενοι και αλληλοβοηθούμενοι, μπορούν να δημιουργήσουν κάτι, για το οποίο οι επερχόμενοι και οι επισκέπτες θα τους θαυμάζουν και θα τους ευγνωμονούν.

Δημιουργία πάρκινγκ

Η δημιουργία πάρκινγκ στο Δίκорφο, ήταν η τελευταία πρόταση των παρόντων στη Γενική Συνέλευση.

Πράγματι ορισμένες Κυριακές, το παρκάρισμα στο Δίκорφο καθίσταται δύσκολο.

Η δημιουργία πάρκινγκ θα βοηθήσει στο νοικοκύρεμα της Κοινότητας και στην εμφάνιση γενικά του χωριού.

Ελπίζουμε το Κοινοτικό Συμβούλιο σε συνεργασία με το Σύλλογό μας, να ψάξουν για τον κατάλληλο χώρο (που δεν βρίσκεται ομολογουμένως και εύκολα...) και την εξεύρεση των αναγκαίων χρημάτων, ώστε τον επόμενο χρόνο να παρκάρουμε άνετα και εύκολα στο Δίκорφο.

Αυτές ήταν οι εισηγήσεις και προτάσεις των παρισταμένων σ' αυτή τη Γ.Σ. του Αυγούστου. Είναι όλες πραγματικά πρακτικές, ρεαλιστικές, αναγκαίες και ανθρώπινες. Όμως (για να είμαστε προσγειωμένοι και ειλικρινείς...) θα πρέπει να γνωρίζουμε ό,τι θα γίνει κι από το Σύλλογο κι από την Κοινότητα η ιεράρχησή τους και η υλοποίησή τους θα γίνει σύμφωνα με τις οικονομικές τους δυνατότητες. Όλα μαζί δεν μπορούν να γίνουν. Αρκεί ο προγραμματισμός και η τάση για υλοποίηση των προγραμματισθέντων που δείχνει αγάπη και ενδιαφέρον για το χωριό.

Ματθαίος Λέκκος
Αύγουστος 1993

ΕΝΔΟ-ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Συμπληρώθηκε αυτό τον Αύγουστο ένας χρόνος των «Ενδο-Κοινοτικών», μιας στήλης, που κρατάει και τροφοδοτεί ο υπογράφων και προσπαθεί (όπως πολλές φορές έχει τονίσει) να παρουσιάσει και να τονίσει ζητήματα και προβλήματα του Δίκورφου γενικά με πνεύμα αντικειμενικό και δίκαιο και διάθεση συνεργασίας και αγάπης.

Δεν ξέρω κατά πόσο ανταποκρίθηκε σ' αυτή μου την ευθύνη και την αποστολή. Εσείς οι Δικορφιώτες, που με διαβάζετε είστε αρμόδιοι να με κρίνετε και να με σχολιάσετε, να μου υποδείξετε κάτι και να με παρατηρήσετε...

Εγώ για ένα χαίρομαι και καμαρώνω. Κι αυτό είναι η άριστη συνεργασία, που βλέπω συνεχώς να υπάρχει μεταξύ του Κοινοτικού Συμβουλίου και του Συλλόγου μας, που εκφράζεται με συγκεκριμένα έργα κι όχι με αόριστα λόγια.

Ευκαιριακά πάντως επαναλαμβάνω, ότι δέχομαι υποδείξεις και φιλικές συστάσεις από όλους μας, ώστε να είμαι πιο αντικειμενικός, πιο ενημερωμένος, πιο ζωντανός και πιο συγκεκριμένος στα θέματα, που εκθέτω... και παρουσιάζω.

Γεγονότα και πράξεις, που θίγουν το Δίκорφο, θεωρώ ότι έχουμε όλοι μας γενικά χρέος να τα προβάλλουμε και να τα τονίζουμε, να τα δημοσιοποιούμε και να τα... γράφουμε συνεχώς και επιμόνως.

Ανοιχτό Σχολείο...

Λειτουργήσει για λίγες μέρες στο χωριό μας φέτος το Ανοιχτό Σχολείο του Κέντρου Ερευνών Ζαγορίου.

Οι φοιτητές, που έμειναν στα πολύ ωραία ενοικιαζόμενα δωμάτια του κ. Γιάννη Οικονόμου, επισκέφθηκαν τον Αι - Γιάννη, το εικόνημα των Βαρκών, περπάτησαν μέχρι τη Μπάγια και το Κουκούλι.

Μελέτησαν την ιστορία του Ζαγορίου και είδαν και παρατήρησαν σχολαστικά την παραδοσιακή δόμηση του Δίκорφου.

Εφυγαν ενθουσιασμένοι, αφού ο Σύλλογός μας τους παρέσχε κι ένα δείπνο, πολύ ευχάριστο και πλούσιο στα χαγιάτια του Σχολείου μας, που ενθουσίασε τους φοιτητές και τους έκαμε να τραγουδούν, ως τα ξημερώματα.

Εδώσαν πνοή και ζωή στο χωριό μας αυτά τα ζωντανά και δραστήρια παιδιά και ασφαλώς θα θυμούνται το Δίκорφο εσαεί στα κατοπινά τους χρόνια.

Ευχαριστούμε το Κ.Ε.Ζ. γι' αυτή του την επιλογή και την προτίμηση που έκαμε στο Δίκорφο.

Ένας χρόνος κριτικής προσφοράς στο Δίκорφο

Αναπαλαίωση σε δρύσες

Δύο πανάρχαιες δρύσες του Δίκорφου ανακαινίστηκαν και αναπαλαίωθηκαν αυτό το καλοκαίρι.

Είναι οι γνωστές μας βρύσες του Σορβάκου και του Επάνω Μαχαλά. Έγιναν πλέον τα στολίδια του χωριού, αφού είναι και οι δύο σε κεντρικά σημεία κι όλοι οι χωριανοί κι οι ξένοι, διερχόμενοι, τις καμαρώνουν και τις χαίρονται.

Το κοινοτικό συμβούλιο (πολύ σοφά σκεπτόμενο) μετέφερε δύο παραδοσιακές πέτρινες γούρνες, που θα πήγαιναν χαμένες στο Ντωβρ' και στην Πουρνάρα και τις τοποθέτησε στις δύο αυτές βρύσες, για να γίνουν πιο όμορφες και πιο ελκυστικές, πιο παραδοσιακές και πιο ζωντανές.

Αξίζει εδώ να σημειωθεί, ότι για τα έξοδα αυτών των δύο βρυσών ο πρόεδρος μας κ. Ν. Τσίνης διέθεσε από τις αποδοχές του τις κοινοτικές, το ποσό των 800.000 δραχμών συνολικά κι αποδίδει για μια ακόμη φορά την αγάπη του και τον ζήλο του για την προκοπή και την πρόοδο του χωριού μας.

Το Δίκорφο μ' αυτές τις βρύσες πλέον, ζει τον παλιό του καλό και...

ρό από αυτό το καλοκαίρι.

Ασφαλτόστρωση δρόμου Ελάτης - Δικόρφου

Όλα τα σημάδια μας λένε, ότι ο δρόμος Ελάτης - Δικόρφου (μήκος μόλις οχτώ [8] χιλιομέτρων) θα ασφαλτοστρωθεί προσεχώς και συντόμως.

Όλες οι πληροφορίες κι όλα τα μηνύματα αυτό βεβαιώνουν, τουλάχιστον τώρα...

Είναι κρίμα ένα στολίδι κυριολεκτικά του Ζαγορίου μας να ταλαιπωρείται και να βασανίζεται, για 8 χιλιόμετρα δρόμου και να στενοχωρεί και απογοητεύει τον κάθε ξένο επισκέπτη του χωριού.

Έρχεται ο άλλος στην Ελάτη και προβληματίζεται για την περαιτέρω πορεία του.

Όλοι οι παράγοντες του Δίκόρφου, ας φροντίσουμε γι' αυτό το σπουδαίο και μεγάλο πλέον έργο. Γιατί είναι έργο ζωής και υπάρξεως για το χωριό μας. Όλα τα άλλα έργα, χωρίς την ασφαλτόστρωση είναι χαμένα και μη αποδοτικά.

Ας ελπίσουμε, ότι το 1994 θα είναι για το Δίκорφο έτος ασφαλτοστρώσης και αποπεράτωσης αυτού του δρόμου, κι ότι θα 'ρχόμα-

στε να πίνουμε τον καφέ μας από τα Γιάννενα σε τριάντα πλέον λεπτά...

Το πανηγύρι του χωριού μας

Άριστα οργανώθηκε και φέτος το πανηγύρι του χωριού μας (29 Αυγούστου).

Κόσμος πολὺς ήρθε. Προετοιμασία από το Σύλλογο υπήρξε άριστη (με μεζέδες και ποτά) κι όλοι έμειναν ευχαριστημένοι και ενθουσιασμένοι, όπως πληροφορούμαι.

Μ' αυτόν τον τρόπο, όπως βλέπω, ενισχύονται πολύ και τα οικονομικά του Συλλόγου μας, ώστε να μπορεί να κάμει έργα και να είναι παραγωγικός και δημιουργικός δραστήριος και λίαν ενεργητικός...

Ελπίζω, πως του χρόνου θα είναι τελειωμένος και αποπερατωμένος ο δρόμος μας (ασφαλτόστρωση... να έλθουν κι άλλοι στο πανηγύρι μας κι ο Αι - Γιάννης να μας καμαρώνει και να μας ευλογεί από την κορφή του.

Ο υπεύθυνος της στήλης των «ΕΝΔΟ - ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ» Ματθαίος Λέκκος

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

7.000 δρχ.
Μητρόπουλος Νικόλαος και Τάση - Μητροπούλου Νούλα

5.000 δρχ.
Κόλλιας Παναγιώτης

2.500 δρχ.
Χαρισιάδη Λούλα

2.000 δρχ.
Γαρούφη Αλίκη

2.000 δρχ.
Λέκκου Αθηνά
Σορβάκος Γιώργος
Μάλλιος Σταύρος
Κόντος Παναγιώτης
Λέκκος Γιάννης
Λέκκου Ευγενία
Μητρόπουλος Γιάννης

1.500 δρχ.
Παλιάγκα Στεφάνια

1.000 δρχ.
Μητρόπουλος Μενέλαος

Λέκκος Λευτέρης
Καρράς Σπύρος
Χαλκίopoulos Φίλιππος
Σακελλαρίου Μάνθος
Κοντογιάννη Αμφιτρίτη
Λέκκος Βασίλης

Καπελλέρη Σταυρούλα
Ιερέας Παπαβασιλείου Δημήτρης

500 δρχ.
Λέκκος Τάκης
Κώνστας Λευτέρης

"ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ"

"ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ"

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Στις 24 Ιουλίου 1993 τελέστηκε στο Δίκорφο, κατά παραδοσιακό τρόπο, ο γάμος του Λάκη Σακελλαρίου, γιός του Μάνθου και της Νίνας.

Παραβρέθηκαν σ' αυτό το γάμο και η παραδοσιακή ιεροτελεστία του συγκίνησε πολύ και με γοήτευσε, αφού στο Δίκорφο οι γάμοι είναι πλέον άγνωστοι κι ανύπαρκτοι από πολλές δεκαετίες και μόνο δύο από τους νεώτερους Δικορφιώτες θέλησαν και το κατόρθωσαν να μας γυρίσουν πίσω, στα παλιά και να μας κάνουν να νιώσουμε τόσο όμορφα και τόσο ευχάριστα.

Κι αυτοί είναι ο Τάκης Παπαγιαννόπουλος, το 1989 και ο Λάκης Σακελλαρίου, το 1993.

Η προετοιμασία

Μόλις έφτασα στο Δίκорφο, το Σάββατο το μεσημέρι, είδα μια προετοιμασία, που με άφησε άφωνο.

Τραπεζία βαλμένα στη σειρά στο μεσοχώρι και τα χαγιάτια, περίμεναν τους καλεσμένους με καρέκλες στη σειρά.

650 - 750 καρέκλες στη σειρά που το βράδυ γέμισαν όλες κι έμειναν και μερικοί όρθιοι.

Οι Δικορφιώτες είχαν ετοιμάσει 27 λαχανόπιτες και τυρόπιτες, ως δείγμα αγάπης και φιλίας προς την οικογένεια Σακελλαρίου (μια ή δύο η κάθε οικογένεια).

Είχαν οργανωθεί επίσης σε ομάδες, με τη βοήθεια του δραστήριου και πολύ ζωντανού Συλλόγου μας, για την προσφορά υπηρεσιών (σερβίρισμα φαγητών, ποτών, προετοιμασίας, ορεκτικών, κ.λπ.)

Οι νέοι των 15 - 25 ετών ήταν πανέτοιμοι, για το σερβίρισμα και το ψυγείο, το μεγάλο και επαγγελματικό, ήταν στο σπίτι του Βόλγα, με όλα τα τρόφιμα και τα ποτά, που είχε αγοράσει σε μεγάλη ποικιλία και ποσότητα η οικογένεια Σακελλαρίου.

Δύο μοςχάρια ντόπια, από το Βαθύλακκο, με το μοσχουρωδάτο κρέας τους, ήταν ήδη σφαγμένα και ετοιμάζονταν για το βραδινό φαγητό.

Όλη αυτή η άριστη οργάνωση του παραδοσιακού Δικορφιώτικου γάμου, που θα μείνει στην ιστορία, ως ο σημαντικότερος γάμος των πέντε τελευταίων δεκαετιών, με κατέληξε και με γοήτευσε. Οι κάμερες και τα βίντεο μπορούν να βεβαιώσουν για τα παραπάνω όλους τους Δικορφιώτες.

Το γλέντι

Κατά τις οχτώ το βράδυ του Σαββάτου όλοι οι χωριανοί κι οι ξένοι προσκεκλημένοι, που ξεπερνούσαν τους εφτακόσιους, στρώνονταν κατά παρέες, στα ετοιμασμένα τραπέζια της κεντρικής πλατείας μας.

Επιασε ένα τραπέζι ο γαμπρός μου, ο Γιώργος Σορβάκος, κάτω από τα χαγιάτια (αφού ήταν το α-

Ένας παραδοσιακός γάμος στο Δίκорφο

ντά στο σπίτι του Θωμά Λέκκου, προς υποδοχή της νύφης.

Εκεί άρχισε ο χορός, με παραδοσιακά τραγούδια, έπεφταν συχνοί πυροβολισμοί, για να τονίσουν το γεγονός και ξαφνικά φάνηκε η νύφη.

Βατώντας την οι γονείς της, προχωρούσαν αργά - αργά, σύμφωνα με τα έθιμα. Βάδιζε λίγο ο γαμπρός, βάδιζε λίγο κι η νύφη, όπου σε μια στιγμή το ζευγάρι α-ντάμωσε κι ο γαμπρός πρόσφερε στη νύφη την ανθοδέσμη, που κρατούσε. Φιλήθηκαν όλοι, γονείς και τα δύο παιδιά και ξεκινούν για την εκκλησία του χωριού.

Τα όργανα έπαιζαν εκείνη τη στιγμή όλα τα παραδοσιακά τραγούδια του γάμου.

Πλήθος κόσμου, όσο ποτέ δεν είδε και δεν αντίκρυσε το Δίκорφο, ξεκινά εκείνη τη στιγμή ομαδικά και χαρούμενα για το ναό. Και εισερχόμαστε όλοι στον Άγιο Μηνά, τη φαντασμαγορική και μεγαλοπρεπή εκκλησία μας.

Οι νεόνυμφοι στο μέσον, κι όλοι τους κοιτούμε και τους καμαρώνουμε, τους χαϊρόμαστε και τους χαμογελούμε.

«Αρραβωνίζεται ο δούλος του Θεού Βασίλειος την δούλη του Θεού Παναγιώτα...» αναφωνούν οι δύο ιερείς και το μυστήριο αρχίζει.

«Στέφεται ο δούλος του Θεού...» ξανακούμε σε λίγο τον δεύτερο ιερέα. Ακολουθεί το «Ησαΐα χόρευε...» και το ρύζι με τα λουλούδια... Ξεσπούν στα κεφάλια των νιόπαντρων.

Στο αποστολικό δε κείμενο «η δε γυνή ίνα φοβείται τον άνδρα...» όλοι παρακολουθούν σχολαστικά, αν θα πατήσει το πόδι του γαμπρού η νύφη...

Χαμόγελα και αστεία γεμίζουν την εκκλησιαστική ατμόσφαιρα εκείνη την ώρα.

Και το μυστήριο τελειώνει. Ακολουθούν τα συγχαρητήρια και οι ευχές όλων των χωριανών.

Κάτω από το πανύψηλο καμπαναριό οι δύο νεόνυμφοι, με τους γονείς τους, χαμογελαστοί και χαρούμενοι, δέχονται τις ευχές μας, να ζήσουν ευτυχισμένοι και χαρούμενοι σ' όλη τους τη ζωή, μην ξεχνώντας βέβαια, ότι ταύτισαν το γάμο τους με το ωραίο Δίκорφο και την όμορφη παράδοση.

Κι ήθελε η ώρα της τελετής. Ωρα εφτά παρά τέταρτο, το απόγευμα, κι ο γαμπρός, συνοδευόμενος από τα όργανα κι όλους τους χωριανούς, βγήκε στο μεσοχώρι και κο-

διαχώρητο) και απολαύσαμε όλο το γλέντι της βραδιάς.

Δεν προλάβαμε να καθίσουμε κι αμέσως άρχισε το οργανωμένο σερβίρισμα. Άλλος έφερνε πηρούνια, άλλος ποτήρια, άλλος χαρτοπετσέτες, άλλος ούζο και τσίπουρο, άλλος τους πρώτους μεζέδες, που ήταν πολλοί και ποικίλοι (σαλάτες, πιπεριές, τζατζίκι) για να ακολουθήσουν τα περίφημα εντόσθια των αγρίων μοσχαριών, που ακόμη τα έχω στη γεύση μου.

Σε λίγο κατέφτασε το κρασί κι η μπύρα κατά κιβώτια, σε κάθε τραπέζι, άφθονα και παγωμένα από το μεγάλο ψυγείο. Ακολούθησε η κύρια μερίδα του μοσχαριού με ρύζι, που μοσχομύρισε σ' όλο το χωριό και το κέφι πλέον είχε φουντώσει, αφού ζούσαμε έναν γάμο που τα Ζαγοροχώρια δεν ξανάζησαν.

Στο μεταξύ τα όργανα είχαν αρχίσει το έργο τους και η νύφη πρώτη έσερνε το χορό, με το γνωστό παραδοσιακό τραγούδι.

Ακολουθεί ο γαμπρός, που χορεύει, όπως κι η νύφη ωραία παραδοσιακά τραγούδια κι οι στενοί συγγενείς.

Κέφι, χαρά και ευτυχία, είναι πλέον ζωγραφισμένη στα πρόσωπα των νιόπαντρων και των γονιών τους.

Το κέφι φούντωνε ώρα με την ώρα πιο πολύ, οι μεζέδες πολλαπλαιάζονται και τα ποτά πληθαίνουν... Πανζουρλισμός στο μεσοχώρι. Χαρά και ζωντάνια στο Δίκорφο, ανεπανάληπτη και μοναδική.

Ματθαίος Λέκκος
26-7-1993

ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΚΟΡΦΟΥ - ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ιωάννινα 15-5-1993

Προς το Γραφείο Ισότητας και Πολιτιστικών της Νομαρχίας Ιωαννίνων

Γραφείο 242 Νομαρχία Ιωαννίνων ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Θέμα: Επιχορήγηση του Συλλόγου μας, για τη συντήρηση, ανακαίνιση, την αποπεράτωση παραδοσιακού, διατηρητέου ζαγορίσιου κτιρίου, προς λειτουργία Λαογραφικού Μουσείου.

Σας κάνουμε γνωστό, ότι ένας ιδιώτης της Κοινότητάς μας, χάρισε στον Εξωραϊστικό Σύλλογό μας μια παραδοσιακή και εξοχού κάλλους ζαγορίσια οικία, με την εντολή και παράκληση να λειτουργήσει προσεχώς ως Λαογραφικό Μουσείο.

Το κτίριο έχει υποστεί εκ του χρόνου πολλές φθορές και έχει ανάγκη επισκευής και συντήρησης.

Η Κοινότητά μας και ο Σύλλογός μας έκαμαν το χρέος τους ως τώρα, ξεδεύοντας αρκετά χρήματα, για το σκοπό αυτό.

Όμως για την ολοκλήρωση και λειτουργία του έργου απαιτείται ακόμη αρκετό ποσό χρημάτων.

Ο σκοπός που προορίζεται να υπηρετήσει αυτό το έργο είναι μεγάλος και ιερός για την περιοχή του Ζαγορίου γενικότερα, γι' αυτό και ελπίζουμε και στη δική σας επιχορήγηση, ώστε να μπορέσουμε να το ολοκληρώσουμε σύντομα και να στεγάσουμε μέσα σ' αυτό όλο το λαϊκό πολιτισμό του χωριού μας, και της περιοχής μας γενικότερα.

Ελπίζουμε στις συμπράξεις σας και στη βοήθειά σας σ' αυτή μας την προσπάθεια.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
(Τ.Σ.)
Γεώργιος Τσίνης

Το γλέντι κράτησε ως το πρωί, οπότε οι συμμετάσχοντες πήγαν να αναπαυτούν.

Η δεύτερη μέρα

Κατά τις έντεκα, το μεσημέρι της Κυριακής, βγήκε η νύφη και ο γαμπρός, συνοδευόμενοι απ' όλους μας και τράβηξαν για τη βρύση του Πέρα Μαχαλά (κατά το έθιμο).

Εμείς τραγουδούσαμε όλα τα σχετικά δημοτικά τραγούδια κι ο γαμπρός με τη νύφη μάς δίδαν (σύμφωνα με την παράδοση) από ένα κομματάκι ψωμιού κι άκουγαν τις ευχές μας. Κι όλοι μαζί ξαναγεννιόμαστε στην πλατεία.

Ευχές

Αγαπητά μας, νιόπαντρα παιδιά!!!
Να ζήσετε ευτυχισμένοι, να γεράσετε, να έχετε απογόνους αξίους, σαν και σας και τους γονείς σας.

Τιμήσατε το Δίκорφο με το μυστήριο του γάμου σας, αλλά κι αυτό σας ανταπόδωσε τα ίσα...

Το αγαπήσατε και σας αγάπησε. Το κάνατε να ριγίσουν οι χορδές της καρδιάς του και να αναστηθεί, έστω για λίγο...

Κάνετε κι εμάς, που ήρθαμε στο γάμο σας να χαρούμε, να ευχαριστηθούμε να θυμηθούμε τα παλιά και ξεχασμένα και να αναπολήσουμε περασμένα μας βιώματα.

Χίλια χρόνια να ζήσετε, ευτυχισμένοι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αικατερίνη Σιώμου

Στις 22 Ιουνίου πέθανε στην Αθήνα, ύστερα από μακρόχρονη ασθένεια, η χωριανή μας και πολύ αγαπητή Ρίνα Σιώμου, σύζυγος του Χριστοδούλου Σιώμου και μητέρα της Γεωργίας και Μαρίας.

Παρέστησαν αρκετοί χωριανοί στην κηδεία της, που έγινε στις 4 μ.μ. της επόμενης μέρας στο Δίκورφο.

Παρόντα τα τρία αδέρφια της Ναπολέων, Χριστόφορος και Νέστορας, που τη συνόδευσαν μέχρι την τελευταία της κατοικία.

Πόσο με συγκίνηση ο τελευταίος ασπασμός και αποχαιρετισμός της κόρης της Γεωργίας, που πεσμένη στο πρόσωπό της μέσα στην εκκλησία έκλαιγε και οδύρετο εκ βάθους καρδιάς.

Μια Δικορφιώτισσα, πιστή και παντοτινή φίλη του Ζαγοριού έφυγε πλέον ανεπιστρεπτή και το Δίκورφο έχασε μια μόνιμη καλοκαιρινή επισκέπτριά του.

Ευχόμαστε στα παιδιά της θερμά συλλυπητήρια και θρηνούμε μαζί τους μια Δικορφιώτισ-

σα, που έφυγε και δεν γυρίζει πια. Ένα σπίτι στο Δίκورφο θ' ανοίγει πλέον λιγότερες φορές...

Ματθαίος Λέκκος
23-6-93

♦ Παντρεύτηκαν στο χωριό ο Βασίλης Σακελλαρίου και η εκλεκτή του Γιούλα Παπανικολάου. Τους ευχόμαστε καλούς απογόνους!

♦ Στα Γιάννινα παντρεύτηκε και η χωριανή μας Μαρία Σαράτση με τον αγαπημένο της Αλέκο Κατσανάκη. Να ζήσετε ευτυχισμένοι.

♦ Στο χωριό έγινε η βάφτιση του γιού του Τάσου Βλάχου, στο οποίο δόθηκε τ' όνομα του παπού του που καμάρωνε, Σπύρος. Να σας ζη-σει!

♦ Το γιό τους βάφτισαν και το ζευγάρι Ντίνα Λέκκου και Γιώργος Πλεύρης στα Γιάννινα. Τους δόθηκε τ' όνομα Δημήτριος. Να σας ζήσει παιδιά.

♦ Αρραβωνιάστηκε στα Γιάννινα η Σαββούλα Λέκκου, κόρη του δασκάλου Γιάννη Λέκκου με τον εκλεκτό της από την Πολωνία, Μπόγκνταν. Καλά στέφανα.

♦ Στο άνθος της ηλικίας του έφυγε από κοντά μας ο χωριανός μας οδοντίατρος Αλέξανδρος Σακελλαρίου, στην Αθήνα. Στους συγγενείς του εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

♦ Τα συλλυπητήριά μας στην οικογένεια Μάνθου Σακελλαρίου για τον θάνατο της μητέρας του Κούλας.

ΔΩΡΕΑ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

Σε μνήμη του αδικοχαμένου Αλέξανδρου Σακελλαρίου, προσέφεραν στην εφημερίδα μας:

♦ 10.000 δρχ. Μπούτση - Σακελλαρίου Τζίλντα.

♦ 5.000 δρχ. Σακελλαρίου Χριστοδούλου Κούλα.

ΔΩΡΕΑ ΒΙΒΛΙΩΝ

Μια σειρά από βιβλία πρόσφερε στη βιβλιοθήκη του Συλλόγου μας ο αείμνηστος πλέον οδοντίατρος Αλέξανδρος Σακελλαρίου. Ελπίζουμε η πράξη του αυτή ν' αποτελέσει παράδειγμα και προς τους άλλους χωριανούς μας, που έχουν διάθεση να βοηθήσουν στην προσπάθεια αυτή.

Δ.Π

ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από το προηγούμενο

εικόνα: Αν έτριζε κάποια εικόνα από το εικονοστάσι του σπιτιού, πίστευαν ότι κάποιος θα πεθάνει.

ζάχαρη: Στο μικρό το παιδί που πήγαινε για πρώτη φορά σε συγγενικό σπίτι, έριχναν στο κεφάλι του λίγη ζάχαρη, το "ζαχάρωναν".

ήλιος: Όταν ο ήλιος καίει την άνοιξη παράξενα, τότε θα χαλάσει ο καιρός.

θυμίαμα: Το θυμίαμα το χρησιμοποιούσαν στα φυλαχτά που έφτιαχναν στα μικρά παιδιά.

καθρέφτης: Δεν κάνει να γυαλίζεσαι τη νύχτα, γιατί γκαβώνεσαι.

καθρέφτης: Δεν κάνει να σπάσει ο καθρέφτης την Πρωτοχρονιά. Είναι θάνατος.

καθρέφτης: Δεν κάνει να σπάσει το βράδυ, γιατί είναι χουρσουζιά.

καλαμπόκι: Δεν σπέρνουν καλαμπόκι της Αγίας Μαύρας, γιατί αχρηστεύεται.

καντήλα: Όταν πέφτει κάτω, προμηνύει θάνατο.

καρυά: Αποκτάς πονοκέφαλο όταν κοιμάσαι κάτω από την καρυά το καλοκαίρι.

καπνός: Όταν το τζάκι γυρίζει μέσα τον καπνό, τότε θ' αλλάξει ο καιρός.

καστανιά: Αν κοιμηθείς καλοκαίρι κάτω από καστανιά ή γκορτζιά, βγάζεις τον ανάβαλο (καρκίνο).

κατάρ: Πίστευαν ότι δεν πιάνει η κατάρ σε όποιον είναι Σαββατογεννημένος ή φοράει το ρούχο του ανάποδα.

καφές: Αν χυνόταν ο καφές από το φλυτζάνι λίγο, πίστευαν πως θα πάρουν λεφτά.

καφές: Αν σχηματιζόταν σε γεμάτο φλυτζάνι φουσκάλα, τότε θα δέχονταν επίσκεψη.

Δεισιδαιμονίες - προλήψεις μαντέματα

κάρβουνα: Για να δουν αν κάποιος είναι "ματιασμένος", του έριχναν τα κάρβουνα. Μέσα σ' ένα ποτήρι με νερό έσβηναν εννιά Γιάννηδες του χωριού. Αν τα κάρβουνα κάθονταν στον πάτο του ποτηριού, τότε αυτός είναι ματιασμένος και του έδιναν να πει τρεις φορές από λίγο από αυτό το ποτήρι και τον σταύρωναν για να ξεματιαστεί.

κλήμα: Πίστευαν ότι αν βραχούν τα μαλλιά από το υγρό που θα τρέξει όταν κοπούν τα κλήματα την άνοιξη, τότε αυτά, τα μαλλιά πυκνώνουν.

κλήμα: Έβαζαν ένα κομμάτι κλήμα στην πίδα της Πρωτοχρονιάς, για να πάνε τα σπαρτά καλά σ' αυτόν που θα το τύχει.

κλώσσα: Δεν έκανε να δει κανένας νηστικός το πρωί την άνοιξη κλώσσα με πουλιά, γιατί τσακίζεται.

κόκκορας: Αν κράζει κόκκορας πάνω από το χωριό, τότε κάποιος θα πεθάνει.

κόκκορας: Αν λαλήσει νωρίς το βράδυ, μόλις νυχτώσει, θα αλλάξει ο καιρός.

κόκκορας: Αν λαλάει πάνω από κάποιο σπίτι, κάποιο κακό θαρθεί σ' αυτό.

κότα: Όταν η κότα κυλιέται στη στάχτη και τινάζεται στο σπίτι, τότε θα έρθει μουσαφίρης.

κουθάρ: Αν κυλιστεί χωρίς να το καταλάβει η γυναίκα που πλέκει, τότε θα έχουμε επιστροφή Ξενιτεμένου.

κουδούνια: Κατά τη μέρα του Ευαγγελισμού αρματώνουν τα ζώα, τους βάζουν δηλαδή κουδούνια, για να διώξουν τα φίδια.

κούκος: Δεν κάνει την άνοιξη να δεις νηστικός το πρωί κούκο, γιατί σε τσακίζει και δεν θα έχεις βούτυρο.

κουφέτα: Οι ανύπαντρες κοπέλες έπαιρναν κουφέτα από το γάμο και τα έβαζαν κάτω από το μαξιλάρι τους, για να δουν στον ύπνο τους τον άντρα που θα παντρευτούν.

κρανιά: Όταν ξεκινούσαν κάποιον για την Ξενιτιά, του έβαζαν στην πόρτα του σπιτιού του κλαδιά από κρανιά για να είναι γερός.

κρανιά: Στην πίδα της Πρωτοχρονιάς έβαζαν ένα κλαδάκι κρανιά, για να είναι γερός όποιος το τύχει.

κράνα: Όταν είναι πολλά το καλοκαίρι, θα έχουμε βαρυχειμανιά.

κράσι: Όταν χυθεί κρασί, θεωρείται καλό σημάδι.

κριθαράκος: Για να φύγει ο κριθαράκος που έχει κάποιος, πρέπει κάποιος πρωτότοκος νηστικός το πρωί να τον φτύσει και να πει τρεις φορές: "Χουμ, χουμ κριθαράκο σήμερα σ' είδα, αύριο να μη σε δω".

κρεμμύδι: Δεν κάνει να φυτέψεις κορκαρι μέσα Τετάρτη και Παρασκευή, γιατί το τρώει το σκουλήκι.

κρεμμύδι: Το χρησιμοποιούσαν με λάδι και σαπούνι, αφού το έλιωναν στη φωτιά, για να καταπολεμήσουν την τσιρίτσα.

κρεμμύδι: Δεν κάνει όταν φυτεύει κάποιος κορκαρι να ρίξει πορδή,

γιατί το κρεμμύδι θα καίει πολύ.

κουτάλι: Αν την ώρα του φαγού βάλουμε ένα κουτάλι παραπάνω, τότε λέμε ότι κάποιος πεινώνει.

λαγός: Δεν κάνει η αγκαστρωμένη να φάει λαγό, γιατί θα κροφοβοισιάρικο παιδί.

λάδι: Το έχουν σε κακό να χυθεί το λάδι μέσα στο σπίτι.

λαιμός: Άμα μας τρώει ο λαιμός, λέμε ότι κάποιος μας κακολογεί και φτύνουμε τον κόρφο μας.

λεχώνα: Όταν φεύγει η μοίρα από τη λεχώνα, βάζει μια σκούλα πλάι της για να μην είναι μόνη.

λεχώνα: Δεν κάνει να δει τη λεχώνα όποιος περάσει από ρεματιά.

λεχώνα: Δεν κάνει να επισκεφθεί κανένας τη λεχώνα μετά από το λιοβασίλεμα.

λιθάρι: Τη μέρα της Πρωτοχρονιάς το πρωί, τοποθετούν ένα μεγάλο λιθάρι κάτω από το εικονοστάσι, για νάναι όλη τη χρονιά πορτοφόλι του νοικοκύρη βλάσαν το λιθάρι.

λόγος: Αν κάποιος σε παρενοχλεί να πει αυτό που θέλεις να πούμε εμείς, τότε λέμε ότι θα ζήσει περισσότερα χρόνια.

λόγιγκας: Όταν μας πιάσει λόγιγκας, λέμε ότι κάποιος μας μελώνει.

λούσιμο: Απαγορευόταν να λούσει κανένας τα δωδεκαήμερα.

λούσιμο: Απαγορευόταν να λούσει κάποιος τα Ψυχοσάββατα.

λούσιμο: Δεν έκανε να λούσει κάποιος το βράδυ έξω από το σπίτι, γιατί ισκιωνόνταν.

λύκος: Όταν ουρλιάζει ο λύκος, λέμε ότι κάτι κακό θα συμβεί.

λύκος: Όταν ουρλιάζει, τότε έχουμε κακοκαιρία.

Συνεχίζεται